Trời đêm tối đen như mực. Bỗng nhiên, một đốm sáng xuất hiện bay ngang trời. Rồi thêm một đốm nữa. Và lại cái nữa... Chúng chuyển động nhanh, không, đúng ra là rất nhanh. Gì vậy nhỉ? Máy bay chăng, hoặc là sao băng, hay những vật lạ nào đó? Có phải những vật thể bay không xác định này tới từ một hành tinh khác?

Cuốn sách không nhằm mục đích trả lời những câu hỏi này, mà chỉ muốn bạn lắng nghe những câu chuyện nổi tiếng nhất về đĩa bay...

Giá : 3.500đ

HELEN BROOKE

ĐĨA BAY
VÀ NHỮNG ĐIỀU BÍ ẨN

HELEN BROOKE

ĐĨA BAY VÀ NHỮNG ĐIỀU BÍ ẨN

Người dịch: TRANG LAN
(Dịch từ cuốn "UFO.s" của Nhà xuất bản Đại học Oxford)

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Đĩa bay với những người ngoài hành tinh

Năm 1897, một chuyện rất kì lạ đã xảy ra tại thị trấn Aurora bang Texas (Mỹ). Bọn trẻ đang chơi đùa trên đồng cỏ, chợt chúng nhận thấy một "phi thuyền" kì lạ bay ngang qua đầu rồi đâm sầm xuống một nông trang.

Mọi người chạy lại chỗ phi thuyền rơi, và chỉ tìm thấy một sinh vật lạ bên trong - nó đã chết. Người ta đem chôn sinh vật lạ đó - và, nếu câu chuyện là có thật thì hắn ta vẫn còn ở đó, một nơi nào đó dưới đất vùng Aurora.

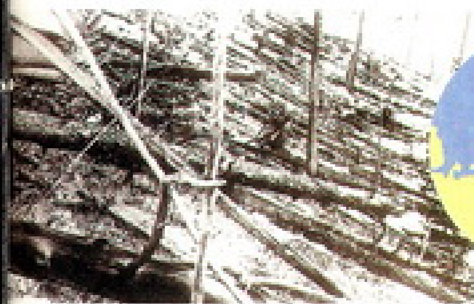
Kể từ năm 1897, hàng nghìn người đã kể rằng họ nhìn thấy phi thuyền không gian lạ - những vật thể bay không xác định hay còn gọi là UFO. Nhiều người khác nói họ đã thấy người ngoài hành tinh từ các UFO này, và một số thậm chí tin chắc là họ từng được đi trên những phi thuyền ấy. Những câu chuyện này có thật hay không?

Điều đó không ai biết thực sự. Tất cả những gì ta có thể làm là hãy nhìn vào những câu chuyện. Đọc chúng rồi tự quyết định lấy câu trả lời chính xác cho mình.

Tunguska: khối thiên thạch hay vật thể bay không xác định?

Siberi là một trong những nơi lạnh lẽo và hoang vắng nhất trên Trái Đất. Đi hàng trăm cây số cũng chỉ thấy toàn cây cỏ, sông hồ và thú hoang.

Tunguska (ảnh chụp năm 1910)

Ngày 30 tháng 6 năm 1908, những người dân Nizhne-Karelinsk, một làng nhỏ vùng Tunguska, nhìn thấy một dòng lửa cháy rực cắt ngang bầu trời. Dòng lửa màu trắng xanh ấy cứ chầm chậm lao xuống trong khoảng 10 phút rồi đâm sầm xuống đất, người ta nghe thấy một âm thanh khủng khiếp với khói đen bay mù trời. Đất trời rung chuyển, mọi người vô cùng sợ hãi. Nizhne-Karelinsk nằm cách chỗ xảy ra vụ va chạm chừng 300km. Nhiều người khác cũng nghe thấy, hoặc ít ra cũng cảm nhận được vụ nổ. Trên tuyến đường sắt xuyên Siberi nổi tiếng cách đấy chừng hơn một nghìn kilômét, một người lái tàu không những nghe thấy âm thanh của vụ nổ mà còn cảm nhận được chấn động của mặt đất dưới gầm tàu. Người dân thị trấn Irkursk cách Tunguska tới một nghìn hai trăm kilômét cũng nghe thấy tiếng nổ ấy.

Nhiều người cho rằng vụ va chạm là do một mảnh thiên thạch. Có hàng trăm mảnh thiên thạch lớn nhỏ bay tới gần Trái Đất hằng năm. Thường thì chúng bị thiêu cháy trước khi lao xuống, nhưng cũng có khi đâm vào mặt đất. Nếu như vụ nổ ở Tunguska là do thiên thạch thì hẳn phải là một khối thiên thạch rất lớn, và Trái Đất mới may mắn làm sao! Không ai thiệt mạng tại Tunguska, những người sống gần đó nhất cũng còn cách rất xa. Nếu một vật thể giống như thiên thạch Tunguska mà đâm vào Matxcova, Luân Đôn hay NewYork thì có lẽ hàng triệu người đã chết.

Vào năm 1908, việc tới Tunguska rất khó khăn. Một số tờ báo đã viết

Nếu một khối thiên thạch lao xuống Matxcova, Luân Đôn hay NewYork...

về vụ nổ, nhưng không một nhà khoa học nào tới được đó. Nhà khoa học đầu tiên tới đó là Leonid Kulik, vào năm 1927. Ông nhận thấy tại chỗ xảy ra vụ nổ, hàng ngàn cây đổ rạp trong khoảng bán kính tới ba bốn chục kilômét.

Kulik cũng tìm thấy một vài hố lớn trên mặt đất; chúng có lẽ là do các mảnh của thiên thạch tạo ra. Nhưng sau bốn lần tới Tunguska, Kulik đều không tìm được gì trong những cái hố. Có phải là thiên thạch không đây? Nếu không, cái gì đã tạo ra những hố đó?

Năm 1938, một máy bay chở các nhà khoa học hạ cánh xuống Tunguska. Họ muốn tìm hiểu về cái hố lớn ở chính giữa, nơi mảnh lớn nhất của thiên thạch đâm vào. Cũng như Kulik, họ thấy cảnh cây cối đổ rạp cả một vùng rộng, nhưng một điều thật kì lạ: ở chính giữa loạt cây chết ấy chẳng hề có cái hố nào; và cây cối ở đó, ngay tại tâm vụ nổ lại vẫn đứng thẳng và xanh tốt.

Vẫn còn điều gì đó thật kì quặc nữa về vụ nổ Tunguska. Hơn một ngàn người được chứng kiến dòng lửa trên bầu trời khi ấy. Hầu hết họ đều khẳng định là nó bay về phía hồ Baikal. Rồi sau đó lại quay sang hướng khác.

Một thiên thạch không thể chuyển hướng khi rơi.

Các nhà khoa học cũng tới tâm điểm của vụ nổ và phát hiện thấy một vài cây ở đó lại mọc lên và lớn rất nhanh. Và họ còn tìm ra một số loài côn trùng lạ; có những con côn trùng sống ngay tại tâm điểm vụ nổ mà không thể tìm thấy ở nơi nào khác trên Trái Đất.

Vậy vụ nổ Tunguska là do một khối thiên thạch? Hay do một vật thể bay không xác định rất lớn?

Roswell: điểm viếng thăm của người ngoài hành tinh

Chỉ là một thị trấn nhỏ ở bang New Mexico (Mỹ), nhưng Roswell lại là trung tâm của câu chuyện đĩa bay nổi tiếng nhất. Câu chuyện bắt đầu từ một tối mồng hai tháng bảy, năm 1947. Một tối đẹp trời và ấm áp, nhiều người ra ngoài dạo chơi - và một vài người chợt phát hiện có cái gì đó rất lạ. Dan Wilmot là một người trong số đó, sau này ông kể lại đã cùng vợ nhìn thấy gì ở vườn trước.

Họ thấy một vật sáng lớn ở phía đông nam. Nó hình tròn và sáng rực, ánh sáng phát ra từ bên trong. Theo Wilmot, vật lạ có đường kính chừng sáu mét, bay với tốc độ xấp xỉ 750 km/h. Nó bay ngang qua chỗ họ và xa dần về phía tây nam. Cùng tối hôm đó nhiều người khác cũng nhìn thấy vật thể lạ giống như vậy.

"Mac" Brazel và vợ nhiều năm sau vụ va chạm

Cách Roswell chừng một trăm cây số về phía tây nam là thị trấn nhỏ thuộc bang Corona; William "Mac" Brazel có một trại chăn nuôi cừu ở đây. Đêm mồng hai tháng bảy, trời nổi giông bão, trong mưa bão, Brazel nghe có tiếng nổ. Nó có thể chỉ là tiếng sấm, mà cũng có thể không. Sáng hôm sau, bão đã tạnh, Brazel ra ngoài xem xét trang trại. Ông muốn thăm đàn cừu; có lẽ chúng đang vô cùng hoảng sợ sau cơn bão. Buổi sáng đó, Brazel đã tìm được những vật rất lạ trên một cánh đồng cách trang trại của ông chừng tám kilômét về phía nam.

Trên cánh đồng này ông nhặt được hàng trăm mảnh kim loại lạ. Mặt đất bị vạch một hố dài tới một trăm mét, còn những mảnh kim loại thì rải rác bên trong và xung quanh. Có những mảnh dài và mỏng, một số khác to hơn và phẳng, trông giống như tờ giấy - nhưng tất cả đều rất rắn và sáng. Brazel không thể bẻ hoặc đốt cháy chúng. Một vài mảnh dài còn có khắc những kí hiệu lạ.

Bận rộn với công việc ở trang trại, hơn nữa Roswell ở cách đó tới ba giờ xe chạy, Brazel nhặt lại một vài mảnh kim loại rồi tới ngày chủ nhật,

Vụ va chạm đã xảy ra tại đây

Khách thăm quan tới nơi xảy ra vụ va chạm

mồng sáu tháng bảy ông mới đem chúng tới Roswell. Sau khi xem xét các mảnh kim loại, cảnh sát trưởng George Wilcox đã xác nhận đây là những thứ thuộc quân đội.

Roswell có một căn cứ không quân lớn, vì vậy Wilcox nghĩ rằng nếu có vật gì từ trên trời rơi xuống thì hẳn thuộc về nơi đó. Ông gọi điện tới căn cứ, sau đó, thiếu tá Jesse Marcel tới để xác nhận các mảnh vụn. Nhưng cuối cùng Marcel và một đồng đội khác, đại úy Cavitt đã quyết định cùng Brazel trở lại trang trại của ông ta.

Đến tối muộn họ mới về tới trang trại nên phải đợi tới sáng sớm hôm sau để ra cánh đồng. Nhìn thấy những mảnh kim loại, hai viên sĩ quan quân đội rất ngạc nhiên và sững sốt. Marcel chết năm 1982, nhưng năm 1979 ông đã phát biểu trên truyền hình kể về ngày hôm đó. Ông còn nhớ rằng tất cả các mảnh vụn đều rất sáng và rắn, và cũng như Brazel, ông nhớ như in các "chữ viết" kì lạ. Ông quả quyết chúng không thể là mảnh của máy bay. Trong chốc lát, ông đoán chúng có thể từ một khí cầu dự báo thời tiết. Quân đội đã thả những quả khí cầu này lên rất cao trên không để có thể quan sát được gió và nhiệt độ, và đôi khi chúng va chạm với nhau ở gần Roswell. Nhưng chỉ vài phút sau, Marcel đã khẳng định nó không phải là các mảnh của khí cầu. "Nó đến Trái Đất chứ không phải đến từ Trái Đất", ông nói.

Ba người nhặt các mảnh kim loại để vào ôtô của Marcel và chiếc xe Gíp của Cavitt, rồi cùng trở về Roswell. Trên đường tới khu căn cứ không quân, Marcel ghé qua nhà để vợ và con trai được xem các mảnh vỡ. Cậu con trai ông, Jesse Junior, lúc đó mới mười một tuổi, vẫn còn nhớ như in những mẩu kim loại kì lạ có khắc "chữ tượng hình".

Chính phủ Mỹ có một "Phân khu Công nghệ Nước ngoài" tại Dayton, bang Ohio. Nhiệm vụ của các nhà khoa học ở đây là nghiên cứu và tìm hiểu những loại máy bay từ các nước khác. Trong suốt Chiến tranh Thế giới thứ hai, các loại máy bay chủ yếu là của Đức và Nhật Bản. Vào năm 1947, chúng chủ yếu là của Nga. Đối với người dân Roswell, các mảnh vụn tất nhiên là của nước ngoài. Vì thế quân đội quyết định gửi chúng tới Dayton - các nhà khoa học ở đây sẽ xem xét nghiên cứu chúng. Vậy là người ta đưa chúng lên máy bay B-29.

Báo chí và đài phát thanh trên khắp thế giới đều nói về "chiếc đĩa bay" lạ ở New Mexico, còn một số quan chức chính phủ Mỹ lại quyết định chấm dứt việc này. Không ai biết chính xác vì sao. Có lẽ đó là các mảnh vỡ từ một loại máy bay mới còn bí mật của Mỹ. Hoặc cũng có thể chúng là của một UFO - vật thể bay không xác định - nào đó, và chính phủ muốn giữ riêng để nghiên cứu những bí mật của nó.

Một bức vẽ về vụ va chạm ở Roswell

Trước khi tới Ohio, chiếc B-29 chở Marcel và những mảnh kim loại, đã hạ cánh xuống Fort Worth, bang Texas. Tại đây, quân đội đã mời giới báo chí và đài phát thanh tới chứng kiến những vật lạ này. Tướng Ramey, chỉ huy trưởng quân đội ở Fort Worth đã tuyên bố câu chuyện về đĩa bay chỉ là sự nhầm lẫn. Những mảnh vỡ thực chất là từ một khí cầu dự báo thời tiết. Phóng viên báo chí chụp nhanh vài tấm ảnh thiếu tá Marcel bên các mảnh vụn kim loại.

Những mảnh vụn trong các bức ảnh này quả là từ khí cầu dự báo thời tiết, vì vậy báo chí tin lời Ramey. Không còn thêm chuyện nào về đĩa bay nữa.

Marcel là một chuyên gia về máy bay và khí cầu. Nếu quả những mảnh vỡ lượm được tại trang trại của Brazel là từ khí cầu dự báo thời tiết thì vì sao ông ấy lại khẳng định nó không thuộc về Trái Đất? Vì sao ông lại phải đem chúng tới tận Dayton, bang Ohio?

Về sau khi đã rời quân ngũ, Marcel kể rằng những mảnh vụn trong các bức ảnh ở Fort Worth ngày ấy không phải là những gì ông đã nhặt gần Roswell. Vậy đâu là sự thật? Không ai biết.

Bức ảnh chụp Marcel cùng "các mảnh vụn" của một tờ báo

Socorro : Thi thể người ngoài Trái Đất ?

Vùng Socorro

Hầu hết những chuyện ở Roswell có lẽ đều là thật, mặc dù chúng ta chưa biết rõ những mảnh vụn kim loại là từ một vật thể bay lạ hay chỉ là của một máy bay Mỹ bí mật nào đó. Nhưng chuyện ở Socorro thì khác. Nếu chuyện có thật thì chắc chắn đây là câu chuyện kì lạ nhất từng có về UFO, mặc dù hầu như người ta không tin chuyện này. Điểm đến của câu chuyện là Khu 51, trung tâm của bộ phim nổi tiếng *Ngày Độc Lập*.

Socorro nằm chừng hai trăm cây số về phía tây Roswell và cách Corona, nơi Brazel đã tìm thấy những mảnh vỡ tại trang trại của mình độ một trăm cây số.

Đầu tháng sáu năm 1947, một nhóm sinh viên và thầy giáo, những nhà khảo cổ, đến thung lũng San Agustin gần Socorro để tìm kiếm các di vật của tộc người đầu tiên sinh sống ở New Mexico mấy nghìn năm về trước; nhưng nếu câu chuyện là thật thì họ đã tìm được cái gì đó hiện đại hơn nhiều. Giống như Brazel, họ đã tìm được những mảnh kim loại vỡ trên mặt đất. Hơn nữa, họ còn tìm được cả một chiếc UFO, hay tàu vũ trụ. Con tàu nằm trên mặt đất, bên một vách đá. Có lẽ nó đã đâm phải vách đá trong khi tiếp đất. Gần con tàu là thi thể của những kẻ lạ (hay còn gọi là người ngoài hành tinh). Chúng bé nhỏ như những đứa trẻ, và mặc bộ đồ du hành màu xám.

Ít phút sau binh lính tới. Họ yêu cầu những nhà khảo cổ dời đi - còn dặn họ không được nói gì về con tàu vũ trụ và những kẻ lạ mặt.

Nhưng một số người vẫn kể về những gì họ đã thấy ngày hôm đó. Có chuyện còn kể rằng những người ngoài hành tinh lúc ấy chưa chết, mà chết sau đó. (Người ta thậm chí còn dựng phim về một trong những người ngoài hành tinh này; nhưng hầu hết các chuyên gia tin rằng bộ

phim chỉ là giả tưởng.)

Quân đội đã đưa xác những kẻ lạ mặt về căn cứ quân sự Roswell, có người nói là đã nhìn thấy họ ở đó. Nếu tin vào câu chuyện thì những thi thể đó được đưa tới Washington để tổng thống Truman xem xét, sau đó cả họ lẫn con tàu lạ được chuyển tới Dayton. Tất nhiên một số người đang làm việc tại tòa nhà 18 tầng Hangar ở Dayton đã nhìn thấy con tàu và cả những cái xác người ngoài hành tinh. Một vài người thấy hai cái xác, số khác thấy có tới ba mươi cái. Họ đều bé nhỏ (chỉ cao khoảng một mét ba), gầy gò, đầu và mắt to tròn, miệng nhỏ, có tai nhưng không có răng. Họ không có tóc, bàn chân ngắn ngủn và mỗi bàn tay chỉ có bốn ngón.

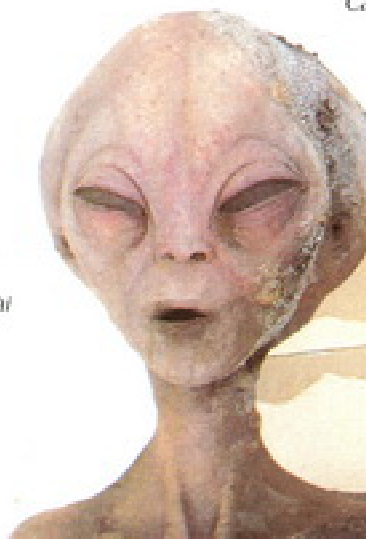

Căn cứ quân sự Roswell: phải chăng những người ngoài Trái Đất đã được giữ ở đây

Nếu đúng như chuyện kể thì bây giờ, cả những kẻ lạ mặt ngoài hành tinh và con tàu vũ trụ của họ đều được đặt bí mật tại "Khu 51" ở Nevada.

Căn cứ không quân Wright Patterson, ở Dayton

Tranh vẽ một trong những người ngoài Trái Đất

Bentwaters: những vật thể bay không xác định trên bầu trời

Vào năm 1956, căn cứ không quân Bentwaters thuộc tỉnh Suffolk, nước Anh, là sở hữu của cả không quân Mỹ và không quân Hoàng gia Anh. Cả hai lực lượng này đều sử dụng rađa để quan sát bầu trời trong phạm vi bán kính chừng năm mươi kilômét. Ngày mười ba tháng tám, rađa ở Bentwaters phát hiện có vật gì đó đang bay rất nhanh trên biển, cách căn cứ khoảng bốn mươi kilômét. Chỉ trong vài giây nó đã ở ngay phía trên căn cứ, và chừng ba mươi giây sau thì mất hút về phía tây.

Phi công John Vaccare là người luôn túc trực bên rađa quan sát. Ông đã ghi lại được tốc độ của vật thể lạ là 7000 km/giờ - nhanh hơn bất cứ loại máy bay nào.

Vài phút sau, trên màn hình rađa xuất hiện tới khoảng mười lăm vật thể lạ. Lúc này chúng bay chầm chậm cùng nhau (khoảng 150km/giờ), từ đông nam sang tây bắc. Một máy bay lập tức được đưa lên để xác định xem có điều gì đang xảy ra, nhưng nó không tìm được gì cả. Vật lạ di chuyển về phía nam, đôi lúc dừng lại rồi tiếp tục bay.

Vài phút sau, vào lúc mười giờ, thêm một vật thể khác với vận tốc 7000 km/giờ xuất hiện. Rồi mọi thứ trở lại yên ắng trong vòng năm mươi phút.

Hồi 10h55, một vật thể khác bay ngang màn hình rađa với tốc độ từ 4000 đến 6000km một giờ. Lần này thì cả căn cứ đều nhìn thấy một đốm sáng bay từ tây sang đông, cách mặt đất chừng 1000 mét. Phi công lái chiếc C-47 đang bay gần căn cứ, quan sát thấy có đốm sáng bay phía dưới máy bay mình.

Các nhân viên điều khiển rađa nhanh chóng gửi một bức điện tới căn cứ không quân Lakenheath cách đó khoảng một trăm kilômét về phía tây nam. Họ muốn biết xem Lakenheath có quan sát thấy các UFO đó không. Sergeant Perkins và bốn nhân viên điều khiển rađa khác vô cùng ngạc nhiên và không thực sự tin các nhân viên ở Bentwaters. Nhưng đêm đó thật yên bình, họ không có việc quan

Máy bay RAF của Havilland Venom

trong nào để làm, vì thế họ bắt đầu quan sát cẩn thận. Và vào lúc 11h05, mọi chuyện mới bắt đầu.

Vật thể đầu tiên xuất hiện cách bốn mươi kilômét về phía tây nam Lakenheath, đứng bất động. Sau đó năm phút nó bắt đầu di chuyển với tốc độ 800-1000 km/giờ, tới cách Lakenheath ba mươi kilômét về phía tây bắc thì dừng lại. Nửa giờ sau nó tiếp tục chuyển động rồi dừng trong ba đến bốn phút và lại tiếp tục di chuyển. Đến 11h50 thì một chiếc RAF de Havilland Venom (thuộc lực lượng hoàng gia) cất cánh từ căn cứ không quân Waterbeach với nhiệm vụ: truy tìm UFO.

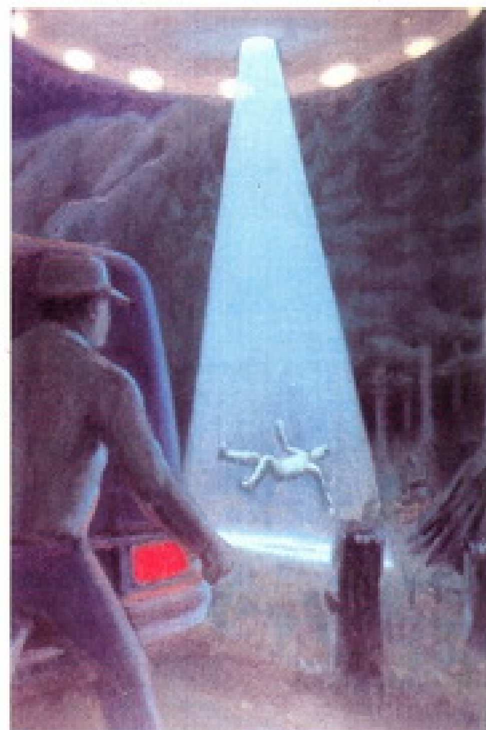
RAF Venom đã nhanh chóng tìm thấy vật lạ trên rađa của mình, và vì đang lúc nửa đêm, viên phi công có thể trông thấy "một đốm sáng trắng". Nó không chuyển động nên máy bay tiến lại được gần hơn. Đột nhiên, chiếc UFO biến mất, và xuất hiện ngay đằng sau Venom. Chiếc UFO bám theo Venom trong mười phút rồi dừng lại. Lần này thì chiếc Venom đã mất dấu hoàn toàn vật lạ đó, đành quay trở về căn cứ. Các nhân viên điều khiển rađa ở Lakenheath theo dõi được vật thể bay phía bắc khoảng một trăm kilômét trước khi nó biến mất.

Các nhân viên điều khiển rađa

Viếng thăm những sinh vật ngoài Trái Đất

Rất nhiều người nói rằng họ đã nhìn thấy UFO. Những người khác còn nghĩ là họ đã từng vào tận bên trong chúng. Không phải tất cả những chuyện này đều có thật; một vài chuyện có thể chỉ là những giấc mơ. Nhưng cũng có chuyện về những cuộc gặp gỡ người ngoài Trái Đất nghe rất đáng tin- cho dù chúng ta chẳng thể bao giờ chắc chắn. Một trong những câu chuyện hấp dẫn nhất là của Travis Walton.

Travis Walton và đĩa bay: tranh do một người bạn của anh vẽ

Câu chuyện bắt đầu từ một buổi chiều muộn ngày mùng 5 tháng mười một năm 1975, Walton cùng sáu người đàn ông khác đang trên đường về nhà tại thị trấn nhỏ ở Heber, bang Arizona. Bỗng nhiên một người nhìn thấy có ánh sáng lạ xuyên qua lùm cây. Thoạt đầu họ cho là một vụ máy bay đâm, nhưng khi dừng lại họ mới nhận thấy đó là một chiếc đĩa bay, với đường kính chừng sáu đến bảy mét và phát ra một chùm sáng lạ.

Walton nhảy khỏi xe, nấp mình sau các thân cây để tiến dần tới chỗ đĩa bay. Những người khác quá sợ hãi nên ở lại trên xe. Thình lình chiếc UFO phát ra một luồng ánh sáng lục đánh trúng Walton làm anh

Travis Walton

Con đường ở ngoại ô Heber: nơi Walton đã gọi điện về nhà sau khi được thả về

bị bật lại sau ba mét và ngã lăn ra đất. Chứng kiến cảnh tượng ấy, sáu người kia hoảng hốt phóng chiếc xe tải lao nhanh như bay.

Vài phút sau khi đã trấn tĩnh, sáu người quyết định quay lại cứu Walton. Khi tới nơi, họ thấy chiếc đĩa bay đã cất cánh bay lên. Họ tìm kiếm khắp các lùm cây nhưng Walton không còn ở đó nữa nên họ quyết định đi báo cảnh sát.

Tất nhiên cảnh sát không tin họ. Ban đầu họ cho là Walton đã chết và chính sáu người ấy đã giết anh. Cuối cùng, sáu người đàn ông phải trải qua cuộc kiểm tra bằng máy phát hiện nói dối, để xác định tính trung thực của câu chuyện. Kết quả đã chứng minh họ đúng. Cảnh sát được huy động tìm kiếm khắp khu rừng trong nhiều ngày nhưng không một vết tích nào sót lại.

Khoảng lúc nửa đêm ngày 10 tháng 11 (năm ngày sau đó) chuông điện thoại nhà Grant Neff (anh rể Walton) reo lên.

"Em, Travis đây. Em đang ở trạm gas Exxon ở Heber, anh tới đón em được không?"

Grant và Duane, anh trai của Walton, lập tức phóng xe tới trạm gas. Walton ở đó, mệt mỏi và đói khát, và anh không hề biết là đã năm ngày trôi qua.

Câu chuyện của Walton quả là khó tin, mặc dù anh ta cũng đã qua cuộc kiểm tra nói dối.

Sau khi bị luồng ánh sáng lục chiếu vào, Walton ngủ lịm đi. Tỉnh dậy anh đã ở trên giường. Trong một thoáng Walton nghĩ mình đang ở bệnh viện. Nhưng rồi anh giật mình nhận ra bốn bức tường bao quanh đều là kim loại và những kẻ đang đứng quanh anh không phải con người. Chúng nhỏ bé (khoảng 1m60), cái đầu thì to mà trọc lốc. Anh không ở trong bệnh viện mà là trên một con tàu vũ trụ!

Walton nhảy khỏi giường; anh lao ra đẩy ngã một tên - có thể nó có vẻ rất mềm - và chụp lấy một thanh kim loại dài. Thật ngạc nhiên, những kẻ lạ đó chạy hết khỏi phòng.

Walton cẩn thận đẩy cánh cửa nhìn ra bên ngoài. Ở đó có một hành lang dài, anh nhẹ nhàng bước dọc theo hành lang và tìm kiếm một cái cửa.

Cánh cửa đầu tiên dẫn vào một căn phòng hình tròn, có đường kính chừng năm mét, trần nhà cao và tròn. Có một chiếc ghế đặt giữa phòng, và khi Walton tiến về phía nó, căn phòng tối dần đi. Lúc này, trên tường và trần nhà hiện ra những đốm sáng nhỏ. Nó có vẻ là bản đồ các vì sao.

Chợt có tiếng động phía sau, Walton quay lại và nhìn thấy một người cao lớn vận bộ đồ xanh và đội mũ chụp bằng thủy tinh hoặc là nhựa. Walton chạy lại, nói chuyện và hỏi một vài câu nhưng người đó không trả lời mà chỉ mỉm cười. Rồi người đó cầm tay Walton, dắt anh quay lại hành lang, đến một cánh cửa đã mở sẵn, họ bước ra.

Họ đang ở trong một tòa nhà rất lớn. Người lạ đưa Walton đi qua hai hay ba đĩa bay nữa, rồi tới một căn phòng nhỏ. Ở đây có hai người đàn ông và một phụ nữ với bộ quần áo và mũ đội tương tự. Walton lại hỏi và vẫn không nhận được câu trả lời nào, thay vào đó, họ đẩy anh ngồi vào ghế. Lần này Walton vô cùng sợ hãi, và càng hoảng hơn khi người phụ nữ lấy ra một cái mặt nạ đen và đeo vào che mặt anh.

Khi Walton tỉnh lại, anh đang nằm trên con đường ở ngoại ô Heber. Anh vẫn còn có thể nhìn thấy ánh sáng từ chiếc đĩa bay khi nó đang biến dần vào trời đêm.

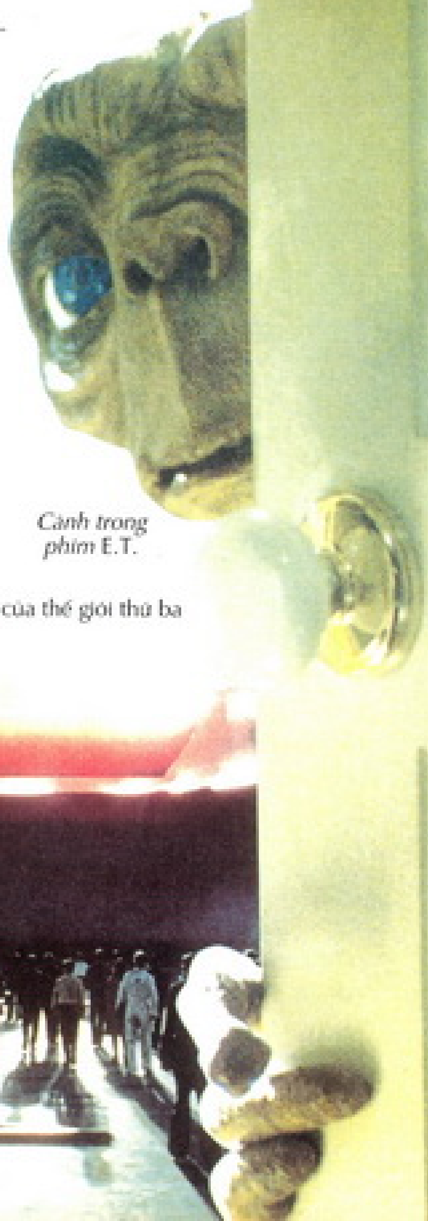
Có điều chúng ta có thể chắc chắn, cuộc kiểm tra bằng máy phát hiện nói dối đã chứng minh Walton và các bạn anh tin tưởng những câu chuyện của mình có thật. Có thể là như vậy chăng?

UFO ở Hollywood

Kinh đô điện ảnh Hollywood luôn quan tâm đến những sinh vật ngoài Trái Đất, và một số trong những bộ phim tiếng tăm nhất của họ đã thử thể hiện chúng.

Để làm bộ phim *Những cuộc chạm trán của thế giới thứ ba* (1977), Steven Spielberg đã phải lắng nghe và đọc rất nhiều những "cuộc gặp gỡ" với người ngoài hành tinh. Chuyên gia trong lĩnh vực nghiên cứu các cuộc gặp gỡ này, giáo sư J.Allen Hynek, giám đốc trung tâm UFO học, đã cung cấp những câu chuyện và thậm chí còn sắm vai một nhà khoa học trong phim.

Những người ngoài Trái Đất lần phi thuyền của họ trong phim cũng giống những gì mà người ta miêu tả. Một phim khác của Spielberg, E.T. (1982) cũng về một người ngoài hành tinh. Người ngoài hành tinh này cũng nhỏ bé, chỉ bằng một đứa trẻ, và có đôi mắt lồi to. E.T phải sống ở Trái Đất một thời gian trước khi được trở về nhà.

Cảnh trong phim E.T.

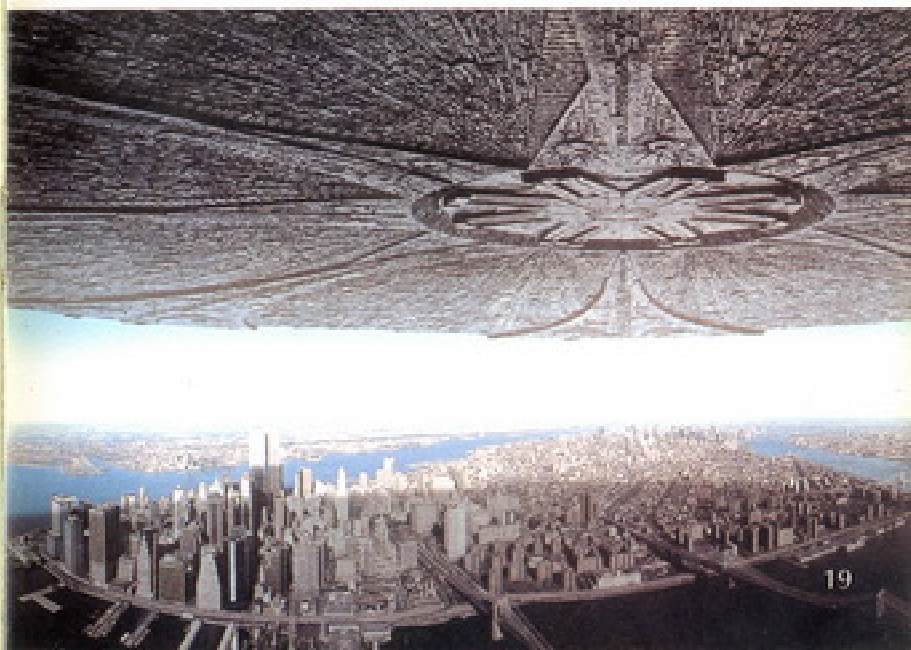

Cảnh trong phim Những cuộc chạm trán của thế giới thứ ba

Bộ phim *Người ngoài hành tinh* của Ridley Scott thì lại miêu tả một người ngoài Trái Đất hoàn toàn khác. Chưa từng có sự miêu tả nào về cuộc viếng thăm Trái Đất của những sinh vật lạ đáng sợ như Scott đã từng làm.

Những người ngoài Trái Đất trong phim *Ngày Độc Lập* (1996) cũng có vẻ nguy hiểm. Giống như phim *Những cuộc chạm trán của thế giới thứ ba*, họ sử dụng những câu chuyện nổi tiếng nhất về các sinh vật này. Trong phim, Tổng thống Mỹ đã tới thăm Khu 51 để xem con tàu vũ trụ và những người ngoài Trái Đất đã hạ cánh ở Roswell. Tuy nhiên những sinh vật này trong phim không giống lắm với những gì người ta miêu tả, chúng còn đáng sợ hơn nhiều. Bộ phim nói rằng những nhà khoa học ở Khu 51 đã bí mật nghiên cứu các sinh vật này và con tàu của họ trong suốt năm mươi năm qua.

Cảnh trong phim Ngày Độc Lập *- bọn người ngoài Trái Đất xâm chiếm thành phố New York*

Người ngoài hành tinh

Mulder và Scully, hai nhân vật chính trong bộ phim truyền hình *Hồ sơ X*, cũng thường gặp người ngoài hành tinh. Hồi những năm 50, Scully là một người có thật - một nhà báo đã viết cuốn sách về những người ngoài hành tinh ở Roswell.

Nhiều người tin vào các câu chuyện trong *Hồ sơ X* và các phim khác. Còn bạn thì sao?

Hai nhân vật Mulder và Scully

Đĩa bay và những điều bí ẩn

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

62 Bà Triệu - Hà Nội. ĐT: 04 9434 730 - 04 9435 831 Fax: 04 8229 085.
Internet web site: http://www.nxbkimdong.com.vn - Email: kimdong@hn.vnn.vn

TRUNG TÂM SÁCH KIM ĐỒNG MIỀN TRUNG

169 Trần Phú - TP Đà Nẵng. ĐT: (0511) 812 333 - 812 335 - Fax: (0511)812 334
Email: mtkimdong@dng.vnn.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG

268 Nguyễn Đình Chiểu - TP Hồ Chí Minh. ĐT: 08 9303 832 - Fax: 08 9305 867
Email: cnkimdong@hcm.fpt.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản: PHẠM QUANG VINH

Chịu trách nhiệm bản thảo: LÊ THỊ ĐẤT

Biên tập: NGUYỄN NGỌC THANH

Trình bày: THEO NGUYÊN BẢN

Sửa bài: KIM GIANG

In 2.000 bản - Khổ 14,5 cm x 20,5 cm - Tại Công ty in Công Đoàn Việt Nam
Số XB: 320/KĐA - 957/KH - 1478/CXB cấp ngày 12/12/2002 - Mã số DV 2
In xong và nộp lưu chiểu tháng 3/2003.

Scanned & Edited by Tien Phat
Free for Web: 70 -100 dpi
Origin scan: 200 - 300 dpi
Burn to CD-DVD Please mail to
invinhloc@ yahoo.com.vn